

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

29 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Kebeș Alexei în numele inculpatului Moroz Alexandru, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Moroz Alexandru XXXX, născut la xxxxx, originar din r-nul xxxxx, s. xxxx și domiciliat în r-nul xxxxx, s. xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 11.03.2019 – 20.06.2019 (prima instanță);
2. 30.07.2019 – 14.07.2020 (instanța de apel);
3. 04.09.2020 – 29.09.2020 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 20 iunie 2019, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Moroz Alexandru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 120 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 26 decembrie 2018 și prin sentința Judecătoriei Strășeni (sediul Central) din 21 martie 2019, a fost adăugat parțial pedeapsa neexecutată și s-a stabilit definitiv 240 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Popovici Cristina, fiind dispusă încasarea de la Moroz Alexandru, în beneficiul părții vătămate Popovici Cristina, suma de 5027 lei și 50 bani cu titlu de prejudiciu material, suma de 2000 lei cu titlu de prejudiciu moral și 200 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Moroz Alexandru, în intervalul de timp de la data 26.03.2018 ora 19:30 până la data de 27.03.2018 ora 07:00, împreună cu o persoană identificată de organul de urmărire penală, prin forțarea lacătului, au pătruns în automobilul de model „Dacia Logan” cu n/î xxxxxxxx, situat în curtea blocului de pe str. xxxxxxxx, mun. xxxxxxxx, de unde pe ascuns au sustras mijloace bănești în mărime de 50 lei și un video registrator de model Supra, de culoare neagră, la preț de 4000 lei. Astfel, prin fapta dată au cauzat lui Popovici Cristina un prejudiciu material considerabil în sumă de 4050 lei.

Prima instanță a încadrat acțiunile inculpatului Moroz Alexandru în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune materiale în proporții considerabile.

2. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia în partea ce ține de stabilirea pedepsei aplicate, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Moroz Alexandru să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse de 1 an 9 luni și 10 zile închisoare.

Conform art. 87 alin. (1) Cod penal, prin cumularea diferitelor pedepse principale aplicate prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 26.12.2018, în mărime de 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității și prin sentința Judecătoriei Strășeni (sediul Central) din 21.03.2019, în mărime de 140 ore muncă neremunerată în folosul comunității, munca neremunerată în folosul comunității în mărime de 262 ore și neexecutată, să fie înlocuită cu 65 zile închisoare.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsă stabilită urmează a fi adăugată în întregime lui Moroz Alexandru, pedeapsa aplicată prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 26.12.2018 și pedeapsa aplicată prin sentința Judecătoriei Strășeni (sediul Central) din 21.03.2019, și neexecutată, stabilind o pedeapsă definitivă prin cumul de sentințe, sub formă de închisoare, pe un termen de 1 an 11 luni și 15 zile, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea apelului, procurorul a invocat că:

- aplicarea unei pedepse non privative de libertate lui Moroz Alexandru sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității este prea blândă și ar duce la neglijarea scopului legii penale care în afară de aceea că apără, împotriva infracțiunilor, persoana, drepturile și libertățile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituțională, suveranitatea, independența și integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea și securitatea omenirii, precum și întreaga ordine de drept, mai veghează și asupra săvârșirii de noi infracțiuni atât de către

făptuitor, cât și de persoane terțe, or, ocrotirea patrimoniului prin normele dreptului penal a constituit dintotdeauna un obiectiv prioritar al oricărui sistem de drept, patrimoniul reprezentând o componentă importantă a vieții de zi cu zi a oricărei persoane fizice sau persoane juridice, de care depinde atât satisfacerea cerințelor curente, dar mai ales prosperitatea atât la nivel individual, cât și micro sau macro social;

- prima instanță la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii, persoana celui vinovat, circumstanțele care agravează răspunderea și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului;

- Moroz Alexandru este predispus și în continuare să recidiveze, deoarece acesta la 26.12.2018, fiind deja condamnat pentru infracțiunea prevăzută la art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) și art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, fiind aplicată de Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani), o pedeapsă sub formă de 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității și fiind condamnat în baza art. 42, 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, prin sentința Judecătoriei Strășeni (sediul Central) din 21.03.2019, fiindu-i aplicată o pedeapsă sub formă de 140 ore muncă neremunerată în folosul comunității, până în prezent nu a purces la executarea pedepsei stabilite prin această sentință, totodată executând doar 78 ore de muncă în folosul comunității, stabilite prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 26.12.2018, ignorând astfel cerințele legale ale organului competent de supraveghere a executării pedepselor. Pedepsele stabilite prin sentințele menționate anterior nu au fost cumulate;

- circumstanțele reale și personale reținute în sarcina lui Moroz Alexandru, indică la faptul că scopul pedepsei prevăzut de legiuitor la art. 61 Cod penal poate fi executat prin stabilirea în privința inculpatului a pedepsei închisorii cu executare reală;

- potrivit art. 67 alin. (3) Cod penal, în caz de eschivare cu rea-voință a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității. În acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 luni, iar în temeiul art. 87 alin. (1) Cod penal, la cumularea diferitelor pedepse principale aplicate în cazul unui concurs de infracțiuni sau al unui cumul de sentințe, unei zile de închisoare îi corespund 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2020, a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința atacată în partea individualizării pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Lui Moroz Alexandru, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, prin aplicarea prevederilor art. 364¹ alin.

(8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa de 1 an 9 luni și 10 zile închisoare.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa aplicată s-a adăugat pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 26.12.2018 și pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Strășeni (sediul Central) din 21.03.2019 cu 262 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, iar în baza art. 87 alin. (1) Cod penal, a fost înlocuită cu 65 zile închisoare, pedeapsa definitivă fiind de 1 an, 11 luni și 15 zile închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În rest a fost menținută sentința atacată.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția inculpatului Moroz Alexandru în săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, după semnele infracțiunii de furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune materiale în proporții considerabile.

Instanța de apel a indicat că conducându-se de prevederile art. 7, 75 Cod penal, reieșind din circumstanțele cauzei, ținând cont de faptul că, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, luând în considerare că inculpatul anterior a fost condamnat, a comis o infracțiune mai puțin gravă, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, și-a recunoscut vina, circumstanțe atenuante nu s-au stabilit, prezența circumstanțelor agravante, a conchis că corectarea și reeducarea inculpatului Moroz Alexandru este posibilă doar cu izolarea acestuia de societate, prin stabilirea în privința acestuia a unei pedepse privative de libertate în limitele prevăzute de sancțiunea art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, sub formă de închisoare pe un termen de 1 an 9 luni și 10 zile.

În conformitate cu art. 85 Cod penal, dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința anterioară. În acest caz, pedeapsa definitivă nu poate depăși termenul de 30 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care nu au atins vârsta de 18 ani și a persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care nu au mai fost condamnate - termenul de 15 ani.

Instanța de apel a reținut că prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani)

din 26.12.2018, Moroz Alexandru a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d), 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă definitivă în baza art. 84 alin.(1) Cod penal, sub formă de 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Instanța de apel a notat că prin sentința Judecătoriei Strășeni (sediul Central) din 21.03.2019, Moroz Alexandru a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 140 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

La fel, instanța de apel a stabilit că conform informației Biroului de probațiune Ștefan Vodă din 25.04.2019, eliberată cu nr. 777, pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 26.12.2018 și pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Strășeni (sediul Central) din 21.03.2019, în privința lui Moroz Alexandru nu au fost cumulate.

În acest sens, instanța de apel a atestat că inculpatul Moroz Alexandru are executate 78 ore în folosul comunității, din perioada 04.03.2019 - 25.04.2019, din cele 200 ore stabilite prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 26.12.2018.

Instanța de apel a reținut că potrivit prevederilor art. 87 alin. (1) Cod penal, la cumularea diferitelor pedepse principale aplicate în cazul unui concurs de infracțiuni sau al unui cumul de sentințe, unei zile de închisoare îi corespund 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Astfel, s-a conchis că în temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal la pedeapsa aplicată inculpatului Moroz Alexandru urmează a fi adăugată pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 26.12.2018 și pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Strășeni (sediul Central) din 21.03.2019 cu 262 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, iar în baza art. 87 alin. (1) Cod penal de înlocuit cu 65 zile închisoare, pedeapsa definitivă fiind de 1 an, 11 luni 15 zile, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel a menționat că pedeapsa aplicată urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, din partea condamnatului, persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală și să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii.

Referitor la acțiunea civilă depusă de partea vătămată Popovici Cristina, instanța de apel a indicat că prima instanță just a reținut circumstanțele cauzei și a soluționat-o corect.

4. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Kebeș Alexei în numele inculpatului Moroz Alexandru, care indică temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și solicită

casarea acesteia cu menținerea sentinței primei instanțe.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;
- instanța de apel nu a luat în calcul argumentele apărării și invocarea temeiurilor de drept ale primei instanțe la adoptarea sentinței;
- instanța de apel a dat apreciere juridică greșită la individualizarea pedepsei;
- decizia instanței de apel a fost emisă în lipsa unei justificări efective;
- a avut loc o încălcare a drepturilor și intereselor inculpatului garantate de art-6, 13 CEDO.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat.

În acest sens, acesta argumentează că cauza a fost examinată în ordinea procedurii simplificate, conform art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul beneficiind de reducerea cu 1/3 a limitei de pedeapsă prevăzută de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost condamnat.

Totodată, indică că instanța de apel, rejudecând cauza, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corespunzător, corect a încadrat acțiunile făptuitorului, iar motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate și probelor administrate pe caz.

Referitor la pedeapsa aplicată, menționează că instanța de apel a respectat prevederile art. 6, 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal și astfel instanța de apel și-a argumentat suficient soluția, a ținut cont pe deplin de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, iar în final a stabilit o pedeapsă echitabilă.

6. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze parțial hotărârea, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărâre dacă nu se agravează situația condamnatului.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427

Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În sensul prevederilor din art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Colegiul penal lărgit menționează că recurentul drept temei pentru declararea recursului a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Totodată, din textul recursului declarat se reține că recurentul își manifestă și dezacordul cu individualizarea pedepsei stabilite, critici ce cad sub incidența temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală și-a găsit confirmarea în cauza dată.

În acest sens, Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel, corect a reținut vinovăția inculpatului Moroz Alexandru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, aceasta fiind dovedită prin cumulul de probe administrat la urmărirea penală și cercetat de prima instanță, verificat de instanța de apel, analizat și apreciat prin prisma art. 101 Cod de procedură penală și corect a menținut soluția primei instanțe în latura civilă, a casat corect în latura pedepsei sentința, însă, pronunțând în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, la individualizarea pedepsei inculpatului Moroz Alexandru a comis un șir de erori de drept, motiv din care decizia instanței de apel în această parte nu poate fi menținută de instanța de recurs ordinar.

Astfel, Colegiul penal lărgit notează că în decizia sa, instanța de apel a decis ca: *"lui Moroz Alexandru, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, prin aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa de 1 an 9 luni și 10 zile închisoare.*

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa aplicată s-a adăugat pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 26.12.2018 și pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Strășeni (sediul Central)

din 21.03.2019 cu 262 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, iar în baza art. 87 alin. (1) Cod penal, a fost înlocuită cu 65 zile închisoare, pedeapsa definitivă fiind de 1 an, 11 luni și 15 zile închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis."

În acest sens, Colegiul penal lărgit reține că deși instanța de apel corect a constatat că în privința inculpatului Moroz Alexandru în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, realizarea scopului pedepsei penale, corectarea și reeducarea inculpatului Moroz Alexandru este posibilă doar cu izolarea acestuia de societate, prin stabilire în privința sa a unei pedepse privative de libertate, cu aplicare prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Însă, la stabilirea termenului de pedeapsă, contrar prevederilor art. 88 alin. (1), Cod penal, a indicat la stabilirea pedepsei în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an 9 luni și 10 zile.

La acest aspect, Colegiul penal lărgit menționează că potrivit prevederilor art. 88 alin. (1) Cod penal, "*termenele de privare de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate și **de închisoare** se calculează în luni și ani, iar cele de muncă neremunerată în folosul comunității – în ore*".

Prin urmare, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel greșit a calculat termenul de pedeapsă, inclusiv în zile, ce nu poate fi menținut de instanța de recurs, or conform prevederilor specificate supra, termenul de închisoare se calculează doar în luni și ani, iar în zile, termenul închisorii poate fi aplicat doar în condițiile art. 88 alin. (2) Cod penal, ce stipulează că "*la computarea sau cumularea pedepselor menționate la alin.(1), cu excepția muncii neremunerate în folosul comunității, precum și la înlocuirea pedepsei, se admite calcularea acestora în zile*".

Totodată, Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel după individualizarea pedepsei stabilite și având în vedere faptul că anterior inculpatul Moroz Alexandru a mai fost condamnat "*prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 26.12.2018 în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d), 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, sub formă de 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității și prin sentința Judecătoriei Strășeni (sediul Central) din 21.03.2019, Moroz Alexandru a mai fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, la 140 ore muncă neremunerată în folosul comunității, (f.d. 142-144, vol. I)", dintre care inculpatul Moroz Alexandru a executat efectiv doar 78 ore (f.d. 159-160, vol. I), aceasta greșit a aplicat cumulul de sentințe conform prevederilor art. 85 alin. (1) Cod penal, fără a ține cont de faptul că infracțiunea în prezenta speță a fost săvârșită de inculpat în perioada 26.03.2018-27.03.2018, iar sentințele adoptate în privința lui au fost pronunțate la 26.12.2018 și 21.03.2019.*

În acest context, se atestă că inculpatul a săvârșit infracțiunea din speță până la pronunțarea sentințelor menționate, dar nu după pronunțare cum prevede art. 85 alin. (1) Cod penal, din care considerent în speță urmează a fi aplicate prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal.

Prin urmare, se notează că potrivit prevederilor art. 84 alin. (4) Cod de procedură penală, conform prevederilor alin.(1)–(3) se stabilește pedeapsa și în cazul în care, **după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parțial, în baza primei sentințe.**

Astfel, Colegiul penal lărgit, rejudecând cauza în latura pedepsei, la individualizarea pedepsei ce urmează a fi aplicată inculpatului Moroz Alexandru pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, va ține cont de prevederile art. 7, 61, 77 Cod penal, criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, precum și de scopul pedepsei penale de restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane, circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, care a comis mai multe infracțiuni, a comis o infracțiune mai puțin gravă, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, și-a recunoscut vina, lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, și consideră că corectarea și reeducarea inculpatului Moroz Alexandru este posibilă doar cu izolarea acestuia de societate, prin stabilire în privința sa a unei pedepse privative de libertate, or acesta repetat săvârșește infracțiuni similare, ce denotă că asemenea activitate este o îndeletnicire pentru inculpat.

Mai mult, Colegiul penal lărgit menționează că în privința inculpatului Moroz Alexandru, care a săvârșit infracțiunea din speță la vârsta de 20 ani, nu este rațională aplicarea reducerii maximului pedepsei cu 1/3, prevăzută de art. 70 alin. (3)¹ Cod penal, or acesta a comis mai multe infracțiuni similare, ce denotă că nu conștientizează gravitatea acțiunilor sale și astfel în privința inculpatului este necesară aplicarea pedepsei în limitele generale prevăzute de sancțiunea art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, ținând cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conchide că inculpatului Moroz Alexandru urmează de stabilit pedeapsa cu închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, Colegiul penal lărgit notează că potrivit art. 87 alin. (1) Cod penal, la cumularea diferitelor pedepse principale aplicate în cazul unui concurs de

infrațiuni sau al unui cumul de sentințe, unei zile de închisoare îi corespund 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Astfel, având în vedere că inculpatul Moroz Alexandru a executat doar 78 ore de muncă neremunerată în folosul comunității (f.d. 159-160, vol. I) din totalul din cele 200 ore stabilite prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Râșcani) din 26 decembrie 2018 și 140 ore stabilite prin sentința Judecătorei Strășeni (sediul Central) din 21 martie 2019, acesta are neexecutate 262 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, ce prin prisma dispozițiilor art. 87 alin. (1) Cod penal, echivalează cu 65,5 zile de închisoare.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit notează că conform prevederilor art. 84 alin. (4), 87 alin. (1) Cod penal, pentru cumul de infracțiuni, conform sentințelor Judecătorei Chișinău (sediul Râșcani) din 26 decembrie 2018 și Judecătorei Strășeni (sediul Central) din 21 martie 2019, urmează de stabilit definitiv pedeapsa inculpatului Moroz Alexandru Vladimir, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

7. În consecință, Colegiul penal lărgit consideră că recursul declarat urmează a fi admis, casate sentința primei instanțe și decizia instanței de apel în partea stabilirii pedepsei, rejudecată cauza în această parte, cu pronunțarea unei noi hotărâri, or în speță este incident temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Kebeș Alexei în numele inculpatului Moroz Alexandru, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2020 și sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 20 iunie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Moroz Alexandru Xxxxx**, în partea stabilirii pedepsei, rejudecă cauza în această parte, pronunțând următoarea hotărâre:

Lui **Moroz Alexandru Xxxxxx** recunoscut vinovat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, cu aplicarea art. 364¹ Cod de procedură penală, se stabilește pedeapsa de 1 (un) an 9 (nouă) luni închisoare.

Conform prevederilor art. 84 alin. (4), 87 alin. (1) Cod penal, pentru cumul de infracțiuni, prin cumul parțial cu pedepsele stabilite prin sentințele Judecătorei Chișinău (sediul Râșcani) din 26 decembrie 2018 și Judecătorei Strășeni (sediul Central) din 21 martie 2019, definitiv de stabilit pedeapsa inculpatului **Moroz Alexandru Xxxxxxx**, sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an 11 (unsprezece) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei inculpatului **Moroz Alexandru Xxxxx** de calculat din ziua reținerii.

În rest se mențin prevederile deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **29 octombrie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor